

Sayın başkan, sayın konuklar, değerli öğrenci arkadaşlarım,

Kimya Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu Kurultay Düzenleme Kurulu adına sizleri selamlıyorum. Kimya Mühendisleri Odası 2. Öğrenci Kurultayına hoş geldiniz. Bu kurultayı ağustos ayında trafik teröründe yitirdiğimiz Ankara Şube öğrenci üyemiz Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Kimya Mühendisliği bölümü öğrencisi Onur Demircan ve aynı kazada yitirdiğimiz Onur'un ikiz kardeşi Adana Çukurova Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümü öğrencisi ve Makine Mühendisleri Odası Adana şubesi öğrenci üyesi Eren Demircan'a atfetmek istiyorum. Şimdi sizleri Onur ve Eren şahsında, devrim, demokrasi ve emek mücadelesinde yitirdiklerimiz anısına 1 dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum. Anıları mücadelemizde yaşayacak!

Öncelikle "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" dolayısıyla tüm kadın katılımcılarımızın ve emekçi kadınlarımızın, 8 Mart 1857'den günümüze gelen bu anlamlı mücadele günlerini kutluyorum.

Kurultayımızın gerçekleşmesine katkıda bulunan KMO yönetici, çalışanları ve büyük fedakârlıklarda bulunarak emeğini bizlerden esirgemeyen, kurultay hazırlama sürecinde bizlere destek vermiş bütün öğrenci arkadaşlarıma ve siz değerli katılımcılara teşekkürlerimi sunuyorum.

TMMOB'da öğrenci üyelik, TMMOB Öğrenci Kolu Yönetmeliği esaslarına göre yürütülmektedir. TMMOB Öğrenci Kolu yönetmeliği TMMOB yönetim Kurulu'nun 15 Şubat 1997 tarih ve 113 sayılı kararı ile yürürlüğe konulmuş ve TMMOB 36. Olağan Genel Kurulu'nda kabul edilerek yürürlüğe girmiştir. TMMOB 38. Olağan Genel Kurulu'nda değişiklik yapılmıştır. O günden bu yana da TMMOB örgütlülüğü içerisinde öğrenci üyelik çalışması ve öğrenci üyelik örgütlülüğü devam etmiştir.

Ülkemizdeki yaklaşık 30 üniversitedeki Kimya Mühendisliği ve Biyomühendislik eğitimi gören öğrenciler olarak KMO örgütlülüğünde,

- Eğitime, eğitimde yaşadığımız sorunlara, üniversiteye ve hayata dair sorunlarımızı tartışmak, çözüm yollarını ve alternatiflerini üretmek için,
- Söz, yetki, karar süreçlerinde biz öğrencilerin de olduğu, bilimsel, parasız, anadilde demokratik üniversite için birlikte tartışmak,

- Ve bunları oda-öğrenci ilişkisinde pratiğe dökmek amacıyla bugün burada toplanmış bulunmaktayız.

İlkini 12 Haziran 2005 tarihinde “Küreselleşen Dünya’da Eğitim Çıkmazı” temasıyla Ankara’da yaptığımız öğrenci kurultayımızın ikincisini, biraz geç de olsa gerçekleştiriyoruz.

İkinci kurultayı hazırlama, örgütleme sürecine girerken çok kişiyle başladık bu işe, fakat maalesef zamanla azalıp bazen parmakla sayılabilecek kadar az kişinin örmesi gerektiği bütün süreci. Ama yine de vazgeçmedik. Daha fazla sorumluluk alarak üretmeye koyulduk. Çoğu illerde yerel kurultaylar yapamamış olmamız bu süreçte en önemli eksikliğimiz oldu. Kurultayın bir günlük sürede gerçekleşiyor olması da, tartışmaların daha verimli ve yapıcı olmasının önünde bir engel teşkil ederken, şehir dışından gelen katılımcılarımız açısından da oldukça yorucu olmakta. Fakat karşılaştığımız ve karşılaştığımız bütün hatalarımızı ve eksikliklerimizi kendimize ders edinip, kazandığımız deneyimlerle bir sonraki kurultayımız için daha güçlü bir örgütlülük göstereceğimize inanıyor ve kalabalık başlayan kurultayımızın zaman ilerledikçe yerini boş koltuklara bırakmayacağını umuyorum.

Neoliberal politikaların dünyayı iyice sardığı son yıllarda ülkemizde toplumun emekçi kesimleri de bundan etkilenmiştir. Bir yandan YÖK ve onun gerici politikalarıyla özgür, demokratik üniversiteyi, ancak ütopyalarda yaşayan biz öğrenciler, bir yandan da mezun olduktan sonra işsiz kalma ve piyasada nitelikli ucuz işgücü olarak çalıştırılma gerçeğiyle karşı karşıyayız. Gün geçtikçe işçileştirilen mühendisler, adeta ücretli köleler haline getirilmeye çalışılmaktadır. Ülkemizde onbinlerce mühendis istihdam yetersizliğinden dolayı işsiz kalmakta ve her yıl da yeni mezun mühendisler bu işsizler ordusuna katılmaktadır. Halbuki gelişmiş ülkelerdeki çalışan toplam mühendis sayısının, toplam nüfusa oranını, ülkemizdeki oranla karşılaştırdınca neredeyse ülkemizdeki mevcut mühendis sayısının bile eksik olduğunu görebiliriz. Neoliberal piyasacı politikardan emekçi işçi kardeşlerimiz de etkileniyor elbette. Tıpkı bize çok da uzak olmayan, 4 gün öncesine kadar 2 ayı aşkın süredir Ankara’da Sakarya Caddesi’ni mesken tutmuş, bir mücadele pratiği olarak devrim yaratmış ve Türkiye emek mücadelesine ivme ve kazanımlar kazandıran TEKEL işçileri de, resmi adı özelleştirme olan ‘peş-keş’ çekmenin son kurbanları oldular. Özelleştirme gerçeği TEKEL’le sınırlı değil tabii ki. Geçtiğimiz hafta satışı Danıştay tarafından iptal edilen, Samsun’da DSİ tarafından 37 milyona yapılıp 5 milyona satılan Hidroelektrik Santrali de özelleştirmenin

akıllara ziyan örneklerinden sadece biri. Zaten sunumlarımız arasında olan özelleştirme konulu oturumumuzda da daha detaylı olarak bilgilendirecek sizleri arkadaşlarım.

Değerli konuklar, beni dinlediğiniz için, burada olan herkese tekrar teşekkürlerimi sunuyorum, tekrar hoş geldiniz diyorum.

Evrin Demircan
ODTÜ